

Paa det anførte Sted i Revisionsbetænkningen over Statsregnskabet for 1882—83 findes følgende Bemærkning:

„Ved Udgangen af Finansaaet 1881—82 opførtes Mellemregningen med Kolonialkasserne i Vestindien til et Beløb af 1,428,594 Kr. 88 Ø. Efter Statsregnskabet udgjorde denne Mellemregning den 31te Marts 1883: 1,574,079 Kr. 63 Ø. eller 145,484 Kr. 75 Ø. mere. Man henviser til den ved første Behandling af „Forslag til Lov om de vestindiske Kolonialkassers Fritagelse“ i 2 Aar for Udredelse af Bidrag til de almindelige Statsfornödenheder“ i Folketinget 1883—84 førte Forhandling (Folketingstidende 1883—84, Sp. 1436 fl.) og antager, at Rigsdagens Opmærksomhed derved er tilstrækkelig henledet paa Sagen.“

Udvalget henleder ligeledes Tingets Opmærksomhed paa Sagen samt paa de i Folketinget den 20de December 1897 fra Finansministeren faldne Udtalelser (Folket. Forh. Sp. 1886).

III. Som ubevilgede Udgifter, der dog ikke fra Statsrevisorernes Side gøres til Genstand for Indstilling til Rigsdagens Beslutning, paatales følgende:

a. § 17 A. 3. (S. 128):

Saavidt man skønner, have 3 faste Funktionærer atter i dette Regnskabsaar modtaget en vedvarende Understøttelse, der endog for den ene, Kopist, Cand. phil. Jonassens Vedkommende overstiger det Maximumsbeløb, der er forudsat i de Regler, der indeholdes i fgl. Resolution af 18de Januar 1850. Statsrevisorerne finde derfor atter Anledning til at henvise til, hvad der i Statsrevisorernes Betænkning for 1891—92 Side 111 er sagt om Understøttelsernes Fordeling.

Den citerede Udtalelse i Statsrevisorernes Betænkning for 1891—92 gaar ud paa, at Statsrevisorerne ikke finde det rigtigt, at Kontoen bliver benyttet til Lønningsforbedring.

Udvalget opfordrer Ministeren til at søge den paapegede Uregelmæssighed hævet, eventuelt ved Forslag paa Tillægsbevillingsloven.

b. Ved § 21 I. B. 3. (S. 241) findes følgende Bedtegning:

Udgiften er atter i Aar mer end dobbelt saa stor som Bevillingen. Da den langt overvejende Del af Udgiften er stadig tilbagevendende Honorarer og Diæter til samme Arkitekt og Ingeniør, er der saa meget mindre Grund til ikke at søge en Bevilling, der svarer til den Udgift, der virkelig paaregnes.

c. Paa § 19 I. A. 2. a. (S. 158) var der bevilget 21,000 Kr.; Regnskabet udviser imidlertid en Merudgift af 13,932 Kr. 84 Ø., i hvilken Anledning Statsrevisorerne bemærke:

Merudgiften staar ikke i noget rimeligt Forhold til den givne Bevilling.